

הכנה יומית



ב"ה | גליון א' | י"ג סיון | הכנה יומית לחג הגאולה י"ב י"ג תמוז

אירועים

כרונולוגיה - חג הגאולה

סיפור המאסר והגאולה של כ"ק אדמו"ר הרי"צ התרחש בשנת תרפ"ז, בשנת תרפ"ז, להלן סדר המאורעות כפי סדר התרחשותם:

ט"ו סיון - אנשי הגפאו עוצרים את הרבי הרי"צ בביתו.

ג' תמוז - בוטל העונש מוות ותמורת כך שלחו את הרבי לגלות לעיירה קסטרומה.

י"ב תמוז - הרבי מקבל את הבשורה על שחרורו המלא.

י"ג תמוז - הרבי מקבל את מכתב השחרור ועוזב את הגלות.

ומני אז הפך ליום חג בחסידות חב"ד

מעשה ברבי

סיפר הרה"ח ר' יחזקאל בעסר ז"ל, מראשי אגודת-ישראל העולמית: לחותני, הרה"ח ר' בערל לודמיר ע"ה (מחשובי חסידי באיאן) היה בן בשם מרדכי ולא היו לו ילדים. לקראת תשרי נהג חותני לבוא לניו-יורק למסחר האתרוגים והיה נכנס לרבי ל"יחידות".

פעם, כשחותני עמד לצאת מחדרו הקדוש של הרבי, אמר: - אני רוצה להזכיר את כלתי שכבר חמש שנים אין לה ילדים.

הרבי השיב: - הרי זו שנה מעוברת.

לכאורה, דבר-צחות. אבל אנחנו משפחת חסידים, וכשהרבי אומר משהו - הנושא חתום. כשחותני הגיע בשנה הבאה שאלנו אותו מיד אם יש איזה חדשות והוא ענה בשלילה. חשבנו שמא לא זכינו.

בערב ראש-השנה נהגנו ללכת בקביעות למסור פ"ג, ובערב יום-הכיפורים לקבל לעקח. כשהגענו באותה שנה לקבל את הלעקח, הרבי שאל את השווער: - יש משהו חדש אצל כלתך?

חותני ענה שאין, והרבי עשה תנועה של פליאה. אחרי כשבוע קיבלנו טלפון מהארץ שהיא כבר נפקדה והיא התעברה במהלך השנה המעוברת...

נקודה מהפרשה

שלהבת העולה מאליה (רש"י)

נשמתו של כל יהודי נקראת "נר" - "נר ה' נשמת אדם", ועבודת היהודי מתבטאת ב"בהעלותך את הנרות" - "להצית את ה"נר ה' נשמת אדם" עם האור ד"נר מצווה ותורה אור", ועל-ידי זה תאיר באורה ותאיר את הגוף והגשמיות של היהודי עם אור הקדושה והאלוקי של הנשמה, וזה מדגיש איך שכל מציאות היהודי (כולל הגוף הגשמי) היא "מנורת זהב כולה" (כמו שהיא בעצם, לפני שמדליקים את המנורה).

וגילוי נשמתו של היהודי ("בהעלותך את הנרות") צריך להיות באופן ד"בהעלותך" דווקא, כמו שרש"י מפרש על זה, "צריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה", שלא תזדקק ל"מדליק".

(התוועדיות ה'תש"נ עמודים 322-328)

מוקדש לע"נ הרב מרדכי ע"ה בן צלאח ציון ענתי שליח הרבי מה"מ ומייסד בית משיח פלורידה ולזיכרון התגלותו המיידית לעיני כל של הרבי מה"מ שליט"א



כל אחד ישב במאסר ונגאל בי"ב תמוז

אודות הגאולה די"ב תמוז - כותב כ"ק מו"ח אדמו"ר במכתבו הידוע: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הק', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה".

גאולה - אינה שייכת ללא הקדמת מאסר תחילה, וכיון שכ"ק מו"ח אדמו"ר כותב שהגאולה היא לכלל ישראל, עכצ"ל, שגם המאסר הו"ע כללי שהי' אצל כלל ישראל.

וכוונת המאסר וגאולה - לא רק שיתבטל המצב הבלתי-רצוי דהמאסר כמו קודם המאסר (דא"כ מהי התועלת בהמאסר והגאולה), אלא שעיי"ז יתוסף עילוי גדול יותר לגבי המעמד ומצב שהי' קודם המאסר.

(תורת מנחם שיחת ט' תמוז תש"י)

עצות הרבי

מענה הרבי מלך המשיח שליט"א לאחר שביקש ברכה להצלחה בביזנס:

"לשאלתו על דבר הביזנעס שלהם - כפשוט צריך להיות בשמירת שבת ויום טוב ומה טוב - בהתרמת מעשר מריוח הנקי לצדקה

- וכל זה בתוככי הנהגה יומית על פי.. [שולחן ערוך שתהא מתאימה להוראות תורתנו חיים וקיום מצותי עליהם נאמר וחי בהם] שנוסף על העיקר.. [שכן הוא ציווי הקב"ה הרי זה גם הדרך לקבלת הברכה בהמצטרך להאדם]."

משיח וגאולה

"ובפשטות - שמגאולת כ"ק מו"ח אדמו"ר בי"ב-י"ג תמוז באים תכף ומיד לגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובפרט שלפני עשרות שנים הכריז כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" (כיוון שישנו כבר "לאלתר לתשובה"), והודיע שכבר סיימו כל ענייני העבודה, ולא נשאר אלא לצחצח הכפתורים, ולעמוד מוכנים - "עמדו הכן כולכם" - לקבל פני משיח צדקנו".

(התוועדיות ה'תש"נ, כרך ג, עמ' 408)

מעצר באישון לילה

לפתע נשמעו נקישות עזות בדלת. סוכן הג.פ.א, שעמד על משמרתו בבית שמול בית הרבי בלנינגראד,

הנקישות על הדלת חזרו ביתר שאת. רבי יוסף יצחק שניאורסון, שזה עתה סיים שעות ארוכות של "יחידות", בהן קיבל אנשים שתינו באוזניו את בעיותיהם, היה עייף מאד והוא נטל ידיו, כדי לאכול ארוחת ערב בחברת רעייתו, שתי בנותיו חנה ושיינה, וחתנו הרב שמריהו גור-אריה. השעה היתה כמה דקות אחרי חצות.

הנקישות חזרו ועתה צלצל גם הפעמון. "אלה הם סוכני הג.פ.א" - אמר הרבי בקול שקט ופחד גדול נפל על כל הנוכחים. אולם הרבי הרגיע אותם, באומרו כי "היו מי שיהיו, אני שם מבטחי בה'ומה שהוא ירצה, זה מה שיקרה".

עוד הוא מדבר והנה נפתחה הדלת בכוח ולחדר פרצו שני צעירים לבושי אזרחית ובעקבותיהם חיילים מזוינים. "אנחנו נשלחנו על ידי הג.פ.א" - הכריז אחד משני הלבושים אזרחית - "האם גר כאן שניאורסון, הידוע כראבין מליובאוויטש?"

הדובר היה צעיר גבוה, ממושקף, שפניו הביעו נוקשות ותבונה כאחת.

עד מהרה התברר, כי הוא יהודי, שמו נחמנסון ואביו נמנה בעבר עם... חסידי חב"ד. הוא חזר על שאלתו והרבי השיב בנחת, כי אם לא היה בידיהם השם והכתובת, וודאי לא היו באים לכאן וממילא שאלתם מיותרת...

"אינך רוצה לענות על שאלותינו?" - נכנס בדברים הסוכן השני, נמוך, שחרחר, ומגמגם בלשונו. שמו היה לולב ואף הוא צאצא לחסידי חב"ד. היה זה "תרגיל" מיוחד של הג.פ.א.א. הלנינגראדי לשלוח שני יהודים, בני חסידים, לעצור את הרבי.

הרבי אמר להם, כי אין הוא יודע אם חייב הוא לענות על שאלות, בשעה כה בלתי מקובלת. נחמסון, שנראה כי איבד את סבלנותו, הראה לאי-שם ואמר: "שם כבר ידאגו לכך שתדבר !..."